

Beroep ingesteld op 8 oktober 2010 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-486/10)

(2011/C 13/28)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Wilms en C. Zadra, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

— vaststellen dat de Bondsrepubliek Duitsland niet aan haar verplichtingen op grond van artikel 8 junctis de titels III tot en met VI van richtlijn 92/50/EEG ⁽¹⁾ heeft voldaan, doordat de stad Hamm de overeenkomsten voor het verlenen van diensten van 30 juli en 16 december 2003 inzake de inzameling en de afvoer van afvalwater en het onderhoud, de exploitatie, de instandhouding en de controle van de afvoerkanalen van de stad Hamm, zonder aankondiging van de opdracht op Europees niveau, rechtstreeks aan Lippeverband heeft gegund.

— de Bondsrepubliek Duitsland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep betreft de overeenkomsten onder bezwarende titel voor het verlenen van diensten inzake de inzameling en de afvoer van afvalwater en het onderhoud, de exploitatie, de instandhouding en de controle van de afvoerkanalen van de stad Hamm, die deze stad met Lippeverband, een publiekrechtelijke waterbeheersmaatschappij, heeft gesloten. Lippeverband is een publiekrechtelijk lichaam dat wettelijk omschreven taken inzake waterbeleid moet vervullen. De leden ervan bestaan voor 25 % uit particuliere bedrijven. Volgens de kwestieuze overeenkomsten had Lippeverband met ingang van 1 januari 2004 de inzameling en de afvoer van het op het grondgebied van Hamm ontstane afvalwater moeten verzorgen, waarvoor de stad een als „een bijdrage in het particuliere belang” omschreven vergoeding heeft betaald. Opdat Lippeverband deze taken kan vervullen, draagt de stad Hamm het recht op exclusief, blijvend en volledig gebruik van de afvoerkanalen tegen betaling van een compensatie over aan Lippeverband.

Hoewel de kwestieuze overeenkomsten voor het verlenen van diensten overheidsopdrachten voor dienstverlening in de zin van artikel 1, sub a, van richtlijn 92/50/EEG zijn, zijn deze overeenkomsten, zonder dat een formele aanbestedingsprocedure is georganiseerd en zonder aankondiging van de opdracht op Europees niveau, rechtstreeks met Lippeverband gesloten. Vaststaat dat deze overeenkomsten als overeenkomsten onder bezwarende titel voor het verlenen van diensten moeten worden gekwalificeerd. Zij zijn door een openbare aanbestedende dienst voor onbepaalde tijd gesloten, betreffen diensten van riolering in de zin van categorie 16 van bijlage I A bij deze richtlijn en liggen ver boven de drempelwaarde voor de toepas-

sing van de richtlijn. Aan het sluiten van de overeenkomst had dus een Europese aanbesteding moeten voorafgaan.

Anders dan de Duitse regering stelt, betreft de overdracht van de kwestieuze diensten geen handeling van staatsorganisatie of een zo geheten „in-house”-gunning.

Ten eerste rijst de vraag of aan een gemengde watermaatschappij als Lippeverband, met ongeveer 25 % particuliere leden, een taak in het kader van de organisatie van de staat kan worden overgedragen onder uitsluiting van het communautaire aanbestedingsrecht. Volgens de Commissie zijn handelingen tot organisatie van de staat, waarop de bepalingen inzake overheidsopdrachten niet worden toegepast, uitsluitend voorstelbaar tussen openbare instellingen wier activiteit uitsluitend het algemene belang dient. Dat waterbeheersmaatschappijen op grond van de wet bepaalde taken van afvalwaterbeheer moeten waarnemen, doet echter niets eraan af dat Lippeverband geen deel van een nationale administratieve organisatie in de zin van het Gemeenschapsrecht is. Los ervan echter of aan Lippeverband door een handeling van organisatie van de staat een taak kan worden overgedragen, is in casu geen sprake van een dergelijke takenoverdracht. Daar de stad Hamm jaarlijks een vergoeding betaalt voor het verrichten van deze diensten door Lippeverband, moeten de overeenkomsten kennelijk als overeenkomsten onder bezwarende titel voor het verlenen van diensten worden gekwalificeerd en kan geen sprake zijn van een takenoverdracht binnen het kader van de overheid.

Ten tweede, wat betreft de uitsluiting van zo geheten „in-house”-handelingen van de regels inzake overheidsopdrachten, kan deze uitzondering volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie geen toepassing vinden wanneer een particulier bedrijf zelfs maar minderheidsaandeelhouder is van de instelling die de opdracht krijgt. In een dergelijk geval kan de aanbestedende dienst niet dezelfde controle over deze onderneming uitoefenen als over zijn eigen diensten.

Bijgevolg is sprake van een overheidsopdracht voor dienstverleningen onder bezwarende titel en zijn geen uitzonderingsbepalingen van toepassing. De Bondsrepubliek Duitsland heeft dus de bepalingen van richtlijn 92/50 geschonden door de rechtstreekse gunning door de stad Hamm van de taken van stadsriolering.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, PB L 209, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Republiek Polen) op 12 oktober 2010 — Strafzaak tegen Łukasz Marcin Bonda

(Zaak C-489/10)

(2011/C 13/29)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partij in de strafzaak voor de nationale rechter

Łukasz Marcin Bonda

Prejudiciële vraag

Wat is juridisch gezien de aard van de sanctie van artikel 138 van verordening (EG) nr. 1973/2004 van de Commissie van 29 oktober 2004 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad met betrekking tot de bij de titels IV en IV bis van die verordening ingestelde steunregelingen en het gebruik van braakgelegde grond voor de productie van grondstoffen (PB L 345, blz. 1), die erin bestaat dat een landbouwer rechtstreekse betalingen wordt ontzegd in de jaren volgende op het jaar waarin hij een onjuiste verklaring heeft afgelegd over de grootte van het areaal dat de grondslag vormt voor rechtstreekse betalingen?

Beroep ingesteld op 12 oktober 2010 — Europees Parlement/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-490/10)

(2011/C 13/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues, L. Visaggio, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— verordening (EU, Euratom) nr. 617/2010 van de Raad van 24 juni 2010 inzake mededeling aan de Commissie van investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur binnen de Europese Unie en tot intrekking van verordening (EG) nr. 736/96⁽¹⁾ nietig verklaren;

— de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Europees Parlement vordert nietigverklaring van verordening (EU, Euratom) nr. 617/2010 van 24 juni 2010, waarbij de Raad een gemeenschappelijk kader heeft ingevoerd voor de mededeling aan de Commissie van informatie over investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur. De Raad heeft deze verordening op de dubbele rechtsgrondslag van artikel 337 VWEU en artikel 187 EA gebaseerd. Volgens het Parlement heeft de Raad een onjuiste rechtsgrondslag gekozen, omdat de maatregelen die in de bestreden verordening aan bod komen, onder de bevoegdheid van de Unie inzake energie vallen, die specifiek door artikel 194 VWEU wordt geregeld. Deze maatregelen hadden dus op grond van artikel 194, lid 2, moeten worden vastgesteld, volgens de gewone wetgevingsprocedure waarin deze bepaling voorziet, en niet op grond van artikel 337 VWEU, dat het Parlement niet in de wetgevingsprocedure be-

trekt. Volgens het Parlement was het evenmin nodig om de betrokken maatregelen eveneens te baseren op artikel 187 EA.

⁽¹⁾ PB L 180, blz. 7.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Oostenrijk) op 14 oktober 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG/Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Zaak C-492/10)

(2011/C 13/31)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Verwerende partij: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Prejudiciële vraag

Leidt de overneming van verliezen van een vennootschap door de enige vennoot, een publiekrechtelijke vennootschap, van wie de vertegenwoordiger door het bevoegde orgaan ertoe is verbonden om jaarlijks als vennoot een financiële tegemoetkoming tot aanzuivering van verliezen te verstrekken voor een bedrag dat vóór het begin van het financiële jaar is geraamd in het door de vennootschap goedgekeurde begrotingsvoorstel of bedrijfsplan, tot een vermeerdering van het vennootschappelijk vermogen van deze vennootschap in de zin van artikel 4, lid 2, sub b, van richtlijn 69/355/EEG⁽¹⁾ (dat overeenstemt met artikel 3, sub h, van richtlijn 2008/7/EG)?

⁽¹⁾ Richtlijn 69/355/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB L 249, blz. 25).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Ireland op 15 oktober 2010 — M. E. e.a./Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Zaak C-493/10)

(2011/C 13/32)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Ireland